

for mit Vedkommende finder mig saare betænkelig ved at skulle tumle videre med dem. Jeg vil haabe, at det ærede Udvalg inden den tredie Behandling, som forestaaer, kunde i denne Henseende give os noget saa Bestemt og Positivt at holde os til, at al Usikkerhed i denne Retning kunde forsvinde. Det vilde maaskee dertil være tilstrækkeligt, dersom den ærede Ordfører blot vilde drage Omfarg for, at hans Udtalelser her under Sagen bleve saa korrekt gjengivne i Tidenden, at man deri havde det Fornødne at holde sig til.

Jeg skal endnu kun tilføie et Par Ord med Hensyn til det Spørgsmaal, som ogsaa har spillet en stor Rolle i Debatten, nemlig Beliggenheden af Broen. Jeg skal ikke negte, at ogsaa for mig havde den Betragtning særlig Vægt, at man ved at lægge Broen nordlig for Havnen, i høi Grad vilde befære de $\frac{1}{10}$ af Skibsfarten. Men paa den anden Side maa jeg indrømme, at denne Betænelighed er funden overordentlig meget ind, efterat vi idag have faaet den Dplysning, at den hele Skibsfart paa dette Sted ikke er større, end at i Gjennemsnit 1 Skib om Dagen passerer. Jeg forstod nu ikke ret, om det var 1 Skib om Dagen, som løb ind i Nykjøbing Havn, eller om det var 1 Skib om Dagen, som i det Hele passerede Guldborgsund; det vil naturligtviis gjøre nogen Forskjel, thi fordi Nykjøbing Skibsfart kun er 365 Skibe om Aaret, kunde der alligevel være et ikke ringe Antal, der skulde passere Sundet. Heller ikke forstod jeg, om det var Antallet af alle passerende Skibe, som angaves, haade af ind- og udgaaende; men selv om det skulde være det største af disse Tal, som kunde udfomme, saa troer jeg rigtignok, at Ulempen vil være aldeles forsvindende. Selv om man gik ud fra, at der passerer 4 à 5 Skibe om Dagen, saa troer jeg ikke, at dette kan komme i nogen Betragtning ligeoverfor de andre Hensyn, der ere gjorte gjældende. Jeg skal ogsaa tillade mig at gjøre den ærede Rigsdagsmand her foran (Tscherning) opmærksom paa, at det neppe vil være aldeles konsekvent at sige: vi have ikke nogen sikker Dplysning med Hensyn til, hvorledes det stiller sig med Broanlægget Nord for Havnen — thi derom have vi dog lidt Dplysning — og saa bag-

efter føie til: jeg vil derfor bestemt holde paa, at den skal ligge paa den sydlige Side af Havnen — thi med Hensyn dertil have vi slet ingen Dplysning. Det vilde aabenbart være det Rigtigste, naar man ikke positivt kan bestemme sig for den ene eller anden af disse Ting, at lade det staa hen paa den Maade, som steet er i Lovbdkastet, ikke just fordi — det maa jeg tillade mig at bemærke ligeoverfor den høitærede Indenrigsminister — jeg finder, at det saa ubetinget er et Administrationsanliggende, hvor man skal lægge den Bro, til hvilken vi bevilge Penge, thi det forekommer mig at være et temmelig nødvendigt Ved i det, vi skulle vide, at det ogsaa bliver sagt os omtrent, hvor Broen skal være — men fordi jeg finder, at naar man har faa lidt at gaac efter, som vi Alle have, og som specielt den ærede Rigsdagsmand htrede, at han havde, saa vil det være meget betænkeligt at slaae denne Betingelse fast, at Broen skal ligge paa den sydlige Side af Havnen, alene for derved at naae en Rettelse for de 4 eller 6 Skibe om Dagen, som derved befries for Gjennemgangen.

Men Hovedsagen er som sagt for mig det Hovedpunkt, der er saa stærkt fremdraget, at man, ved at gaac ind paa Udvalgets Forslag, vilde vedkjende sig et Princip, som er i allerhøieste Grad farligt, og som kunde føre til, at man, saa ofte en saadan Kommune her i Salen havde et stort Antal Benner og Belyndere, kunde komme til at opstille lignende Betragtninger som disse og lette den Byrde, som den paagjældende Bestyrelse med fuldkommen god Bevidsthed og efter en Række af Mars Overveielse havde erklæret sig villig — mere eller mindre villig, men dog villig — til at bære, i det Haab, at de Fordele, der derved kunde opnaaes, vilde kunne veie op mod de Byrder, den paatog sig. Jeg havde troet, at det vilde være rigtigt, efter den Anskuelse, jeg iaaften har udviklet, at stemme for det oprindelige Lovbdkast, men efterat den høitærede Indenrigsminister her har erklæret, at han modtager Udvalgets Forslag og i det Hele tiltræder det, saa forekommer det mig, at den rigtigste Fremgangsmaade vil være at stemme for Udvalgets Forslag, men under den bestemte Forudsætning, at der til 3die Behandling bliver